

ΜΑΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Μ Ε Τ Α Ι Χ Μ Ι Ο

ΤΑ
ΟΜΟΙΟ
ΚΑΤΑ
ΛΗΚΤΑ

Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ

στη Σόνια Μακράκη

Θαρρώ πως σ' είδα να γυρίζεις απ' τον Άδη
μ' όλα του κόσμου τα μαλάματα κρυφά
και με χαιρέτησες και μου 'δωσες σημάδι
και σάμπως πάλι να με δικάζεις κρυφά
και να 'μουν, λέει, σε μαρτύριο και πηγάδι
κι ένας αρίφνητος στρατός να με χτυπά.

Δεν ήταν θάνατος τα μάτια που γυρίζαν
τα μονοπάτια και τις πόρτες της ζωής.
Μα εγώ ήμουν χόρτο σε φαράγγι δίχως ρίζα
και μες στη ρεματιά του κόσμου και της γης
μόνο τα βάσανα κι οι πίκρες με ορίζαν
εκεί που πάλι θα ξανάρθεις να με βρεις.

Τ' άλογο μαύρο και γαλάζια τα μαλλιά σου,
εξουσιάζεις ουρανό και ποταμούς.
Κρατάς τη θάλασσα και τ' άστρα δεξιά σου
κι αριστερά σπίτια κλειστά με χωρισμούς
και ρίχνεις δίχτυα στον καιρό με τ' όνομά σου,
βάλσαμο στ' άδικο και ξόρκι στους καημούς.

Θα τον ξανάβρεις τον αρχάγγελο στη βρούση,
λυμένος κόμπος απ' του κόσμου την κλωστή,

μα τότε τίποτα δε θα 'χει να γνωρίσει
και την καρδιά να ξεδιπλώσει την κλειστή
μήτε και λόγια μυστικά να συλλαβίσει
καθώς δικάζει ο κακούργος το ληστή.

Το περιβόλι νύχτα μύρισε λιβάνι
και στο ποτήρι αναστενάζει γιασεμί.
Περνούν στρατιώτες σκοτεινοί, περνούν τσιγγάνοι,
κρατούν μπαλτάδες και τσιγκέλια και σκοινί
κι είν' η ζωή τους φαγωμένα απ' το μαράζι
κι από της τύχης την παλιά καταδρομή.

Ένας κρατούσε το σπαθί και το κοντάρι
κι άλλος τον πλούτο, την ντροπή και τον τροχό.
Άλλος τα λόγια της αγάπης και τη χάρη
κι άλλος εξύγιζε το φως και το φτωχό.
Κι είδα κι εννόησα του κόσμου το κουβάρι
ποιος ξετυλίγει και τυλίγει στον τροχό.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ...

Σκιές του Άδη – ρούχα του νερού,
βομβαρδισμένο σκότεινο τοπίο
μιας εποχής του κόσμου τ' αλμυρού
και μιας Αποκριάς το προσωπείο.

Το πλοίο γι' άλλους κήπους ξεκινά.
Μεγάφωνα σκορπούν την «Κομπαρσίτα».
Το έξιμό σου φόρεμα πεινά.
Θα γίνουν όλα απόψε, αυτή τη νύχτα.

Τρελή Σελήνη, μάγισσα γριά,
σαν φάντασμα στου Μάκβεθ τα λιβάδια
που τρώει τα σπασμένα τα γυαλιά
και τα σκυλιά χορταίνει με σμαράγδια.

Μητρόπολη, παρέλαση, φωνές
κι η μπάντα με τα χάλκινα στο χιόνι.
Αρχαίοι συγγραφείς, περγαμηνές,
της τέχνης μου θα γίνουν οι δαιμόνοι.

Πικρά νησιά κοχύλια της ψυχής.
Αισθήματα που ζουν μες στη φορμόλη.
Μια πιστολιά στην άκρη της ζωής.
Γράμμα στερόν που αρχίζει: *Εν Ερμουπόλει...*

ISBN:978-618-03-1562-2

9 786180 315622

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 81562